

Treballar, estudiar o no fer res

«U» Adolfo BELTRAN

na forma de convivència pacífica i autogestionària» en diu el *Servei Català de Camps de Treball (SCCT)* (Casp, 49 baixos, Barcelona-10. Tel. 231 13 57), d'aquesta manera de passar l'estiu fent alguna cosa pràctica. La vida en un camp de treball ve definida a l'entorn de les 35 o 40 hores setmanals de feina, que fan la vintena de voluntaris que participen en cada camp. Els treballs van des de la reparació de cases de colònies i centres socials fins a la preparació de campanyes pacifistes, passant per activitats de defensa ecològica i forestal. Les úniques condicions que es demanen per a participar-hi són la majoria d'edat, assistir als encontres previs de preparació, dominar mínimament l'anglès o l'idioma del país on se situa el camp i pagar una inscripció d'unes 4.000 pessetes.

De camps de treball, n'hi ha diversos a l'Estat espanyol i en la majoria dels països europeus, més Canadà, Tunísia, Turquia, la Unió Soviètica i Grenlàndia. També n'hi ha a Nicaragua, organitzats com una forma de so-

Jordi Vicent

Les colònies o els campaments, per als infants, i els camps de treball, per als joves i adults, són oportunitats per a passar unes vacances actives i en convivència

lidaritat amb el procés revolucionari d'aquell país. A títol d'exemple, a *Kenora* (Canadà), els voluntaris del camp ajudaran, entre el 15 de juliol i l'11 d'agost, en l'excavació d'un jaciment prehistòric indi. A *Ces* (Suïssa) els dotze voluntaris tracten de

fer tornar a la vida aquell poble abandonat en les muntanyes de Tessin. A Alemanya, hi ha camps antifeixistes com ara els de *Neuengamme* i *Dachau*. A *Valle en Gier* (França) es tracta de construir un observatori astronòmic. I a *Ris-Orangis*, a vint quilò-

metres de París, hi ha un camp permanent dedicat a preparar una barcaassa de riu en la qual s'instal·larà un Centre de Documentació Pacifista.

A Catalunya, durant el mes de juliol, el poblet de *Monars*, a la comarca pirinenca de la Garrotxa, és l'escenari d'un camp en el qual un grup de gent reconstrueix dues masies, per revivre el poble i fer-hi una vida alternativa. Hi ha, d'una altra banda, camps dedicats a l'arqueologia, aquesta vegada organitzats per l'*Instituto de la Juventud* (Ortega y Gasset, 71. Madrid-7), a *Pollentia*, *Eivissa* i *Menorca*, a les Illes Balears, i en molts indrets de la geografia peninsular. Al País Valencià, hi ha camps de treball a *Alcossebre*, *Nules*, *Benicàssim*, *Xàtiva*, *Guardamar* i altres poblacions.

Albergs, colònies i campaments

Una altra possibilitat per a passar un bon estiu, però sense suar tant per una bona causa, la constitueixen els albergs, les colònies, els càmpings i els campaments.

Pel que fa als *albergs*, la majoria van dirigits al públic juvenil i formen part de la infraestructura de les diferents comunitats autònomes o dels ministeris de cultura o de turisme de cada estat. Al País Valencià, per exemple, la *Direcció General de Joventut i Esports* en té alguns, com ara els de Benicàssim i Nules. Les seues disponibilitats, però, no arriben al nivell autènticament europeu de la xarxa d'albergs de la *Generalitat de Catalunya*,

la qual disposa de 14 instal·lacions d'aquest tipus en llocs com ara Masnou, Cabrera de Mar, Barcelona, Altafulla, Comarruga, Empúries, Planoles, la Molina i l'Espluga del Francolí.

Hi ha residències i albergs escampats arreu del món, als paratges més insospitats i agradables. És convenient, per fer-ne la tria més adequada, recórrer a qualsevol de les guies internacionals d'albergs.

Els campaments són també una modalitat utilitzada massivament per la joventut de tots els països. Solen ser organitzats per entitats oficials, associacions culturals i clubs excursionistes. La *Conselleria de Cultura* de la Generalitat n'ha organitzat aquest estiu a Enguera, Alcalá de Xivert i Moraira. L'*Ajuntament de València* ha organitzat albergs, granjes i campaments, per als mesos de juliol, agost i setembre, a Benicarló, Caudiel, Bugarra, Moraira, Piles i Guardamar. I *Acció Cultural* del País Valencià fa les seues colònies d'estiu a Sant Joan de Penyalgosa i en la Serra de la Carrasqueta (Xixona), dins del País Valencià, a l'alberg de la Molina, a Catalunya, i a Lluch, a Mallorca.

Universitats i escoles d'estiu

Si el que ens interessa en els nostres dies de llibertat estiuenca és compartir un clima de diàleg i aprenentatge, les universitats i escoles d'estiu ofereixen una gamma molt àmplia d'alternatives. Sense entrar a fer una descripció exhaus-

Jordi Vicent

El camp, les cases i els pobles del món rural, constitueixen un àmbit adequat per a desintoxicar-nos de la rutina diària

tiva de les diverses convocatòries, els mestres valencians han tingut cites aquest mes de juliol a *Elx*, *Almassora*, *Sogorb* i al *Saler* de València, on s'han celebrat *escoles d'estiu*. Mentrestant, a *Sant Joan de Penyalgosa* té lloc una *Universitat d'Estiu per a Joves*, organitzada per *Acció Cultural* del País Valencià. A *Sant Cugat del Vallès*, d'una altra banda, començarà el dia 25 de juliol, fins al 5 d'agost, la *Universitat Internacional per la Pau*, organitzada per l'ajuntament i a la qual assistiran personalitats i intel·lectuals tan coneguts com Adolfo Pérez Esquivel, premi Nobel de la Pau 1980, Heinrich Böll,

Fernando Savater i la diputada «verda» alemanya Petra Kelly.

Al'agost, dels dies 16 al 25, tornarà a celebrar-se la *Universitat Catalana d'Estiu* a *Prada del Conflent*, una convocatòria que es va iniciar l'any 1969 i que continua avui acollint uns centenars de persones disposades a passar-ho bé, discutir sobre el bé i el mal de la cultura i el nacionalisme, i fer quantitat de noves amistats. Delicioses i recomanables són les converses a l'hora del cafè, en la preciosa plaça de la localitat.

Ja al setembre, del 12 al 29, la *Universitat Menéndez Pelayo* celebra a *Sitges* i a *Barcelona* cursos sobre molt diversos temes i especialitats, dirigits per conegudes figures, i orientats en un sentit de plena actualitat.

Balnearis o cases de camp

Els qui necessiten reconstruir una salut malmesa o tinguen intenció de fer unes vacances amb solera, poden elegir entre la seixantena de bons balnearis que hi ha als Països Catalans, com ara els de l'Avellà i Font d'En Segures (Alt Maestrat), Malavella (la Selva) o les Escaldes (Andorra). De balnearis, per als qui disposen d'un nivell de vida que ho permeta, n'hi ha també de molt bons en altres llocs de l'Estat espanyol. El d'A Toxa (Galícia) n'és potser el més clàssic, però convé no oblidar el de Pantocosa (Aragó) o el de Solares (Castella). A Europa hi ha, entre una variadíssima oferta, els mítics de Baden-Baden (Alemanya) i Sankt Moritz (Suïssa), només recomanables per a privilegiats.

Més modesta, però no menys tranquil·la, és la possibilitat de llogar un *mas* o una *casa de camp* en qualsevol punt de la geografia peninsular. Situats sempre enmig de la natura, les condicions econòmiques i temporals del lloguer són tan diverses com els propietaris. En general, es pot passar un bon mes en contacte amb el paisatge de qualsevol comarca. La *Secretaria General de Turisme* publica una guia en la qual s'especifiquen les places disponibles, la manera de contactar amb el propietari i les característiques de l'oferta.